

Belgisch Huis

langrijk is als de directeur : het produkt staat centraal. Hier niet. Hier blijven mensen op post die niets meer te vertellen hebben. Directeurs die tot hun 70ste in functie blijven, dat kan niet, zeker niet voor een dynamisch vak als theater. Daarom pleit ik ervoor dat gevestigde huizen voor doorstroming moeten zorgen, door b.v. stagiairs aan te trekken en jonge mensen kansen te geven. Dat is nu onmogelijk. Het stroomt hier dan ook langzaam leeg."

Een hofke met prei

"Ik geloof dat hoe reëler je iets kan maken, hoe abstracter het kan werken. B.v. de flat voor het decor van *Vrijdag* is min of meer een kopie van het hoekhuis hier rechtover. Ik vond dat dat troosteloze gebouw goed aansloot bij de sfeer van het stuk : de ramen waardoor iedereen naar binnen kijkt zoals in een dorp waar iedereen zich met het leven van Georges inlaat. Als je die monochrome flat naar toneel overplaatst, en die op het moment van de scène met Christiane ook laat bewe-

gen, krijgt het decor echter iets abstracts."

"Ik haal mijn inspiratie vaak op straat. Onderweg, de viaducten, de steden. Ik hou van constructieve elementen : de uitdaging om iets te bouwen wat onmogelijk lijkt. Metaal heeft voor mij ook een grafisch aspect : met ijzer kan je lijnen trekken in de ruimte. De strakheid van een gespannen staalkabel. Ik heb ook al eens de giek van een kraan gebruikt in een trappenhuis: constructies waarin de acteurs zich kunnen bewegen, waarop ze kunnen lopen, die op zich een functionele waarde hebben. Harde materialen. Of de elementen : water, vuur, lucht en aarde. Zo heb ik eens een wand gemaakt met allemaal theelichtjes. Of voor *Dualis* van K. De Châtel een spiegelwand gebouwd die door achterin geplaatste straalkachels langzaam smelt. In *Vrijdag* hangt een hofke in de lucht met prei beplant waarop het begint te regenen. Eigenlijk is het een plezant beroep. Je verdient je boterham met de concretisering van je fantasie."

Vrijdag
Toneelgroep Amsterdam